

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

P9_TA(2021)0348

Opracowanie wytycznych dotyczących stosowania ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2021 r. w sprawie opracowania wytycznych dotyczących stosowania ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (2021/2071(INI))

(2022/C 99/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii ⁽¹⁾ (zwane dalej „Rozporządzeniem”),
 - uwzględniając art. 2 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 10 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praworządności w Unii Europejskiej i stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092 w sprawie warunkowości ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, porozumienia międzyinstytucjonalnego, Instrumentu UE na rzecz Odbudowy oraz rozporządzenia w sprawie praworządności ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) 2020/2092 – mechanizm warunkowości w zakresie praworządności ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 30 września 2020 r. pt. „Sprawozdanie na temat praworządności z 2020 r. Sytuacja w zakresie praworządności w Unii Europejskiej” (COM(2020)0580),
 - uwzględniając uzasadniony wniosek Komisji zgodnie z art. 7 ust. 1 TUE dotyczący decyzji Rady z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności (COM(2017)0835),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ (dalej zwane „rozporządzeniem finansowym”),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej zgodnie z art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając pismo Komisji Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0226/2021),
- A. mając na uwadze, że mechanizm warunkowości określony w Rozporządzeniu był częścią ogólnego porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027, planu odbudowy Next Generation UE oraz decyzji w sprawie zasobów własnych ⁽⁶⁾ i jego stosowanie nie powinno być opóźniane, w szczególności w odniesieniu do stosowania wyżej wymienionych instrumentów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0287.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0360.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0103.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom, Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

- B. mając na uwadze, że WRF na lata 2021–2027 i instrument Next Generation EU dysponują budżetem o bezprecedensowym wymiarze w historii UE, którego celem jest wspieranie ożywienia gospodarczego i społecznego UE w następstwie pandemii COVID-19, a zatem wymaga bardziej niż kiedykolwiek terminowego i właściwego stosowania zasad należytego zarządzania finansami, a także ochrony interesów finansowych UE;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z Rozporządzeniem poszanowanie praworządności jest podstawowym warunkiem wstępnym przestrzegania zasad należytego zarządzania finansami;
- D. mając na uwadze, że Rozporządzenie weszło w życie 1 stycznia 2021 r. i od tego dnia wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do wszystkich płatności dokonanych od wejścia w życie Rozporządzenia;
- E. mając na uwadze, że Komisja postanowiła zastosować się do niewiążących konkluzji Rady Europejskiej z 10 i 11 grudnia 2020 r. i oświadczyła, że opracuje wytyczne dotyczące stosowania Rozporządzenia;
- F. mając na uwadze, że w rezolucji z 25 marca 2021 r. w sprawie stosowania Rozporządzenia Parlament zwrócił się do Komisji o przyjęcie wytycznych nie później niż 1 czerwca 2021 r. i po konsultacji z Parlamentem;
- G. mając na uwadze, że temat „Wartości i prawa, praworządność, bezpieczeństwo” będzie omawiany na Konferencji w sprawie przyszłości Europy, co umożliwi dogłębną refleksję nad unijnymi narzędziami monitorowania naruszeń wartości UE, w tym praworządności, zapobiegania tym naruszeniom i ich zwalczania;
1. ubolewa, że Komisja postanowiła opracować wytyczne dotyczące stosowania Rozporządzenia; ponownie podkreśla, że tekst Rozporządzenia jest jasny i nie wymaga żadnej dodatkowej interpretacji w celu jego stosowania oraz że współprawodawcy nie przekazali Komisji żadnych uprawnień w tym zakresie; odnotowuje projekt tekstu wytycznych, który Komisja przekazała Parlamentowi i państwu członkowskiemu;
 2. podkreśla, że wytyczne nie są prawnie wiążące; wyraża rozczarowanie, że Komisja odchodzi w tym przypadku od swojej zwyczajowej praktyki polegającej na opracowywaniu wytycznych dotyczących stosowania aktu prawnego jedynie w przypadkach, gdy po pewnym okresie wdrażania danego aktu widać potrzebę opracowania takich wytycznych; podkreśla, że proces opracowywania wytycznych w żadnym wypadku nie może powodować dalszych opóźnień w stosowaniu Rozporządzenia;
 3. przypomina, że wytyczne nie mogą zmieniać, rozszerzać ani zawężać tekstu Rozporządzenia; podkreśla, że aby wnieść wartość dodaną, wytyczne muszą wyjaśniać, w jaki sposób przepisy Rozporządzenia będą stosowane w praktyce, i w związku z tym terminowo określać procedurę, definicje i metodologię, które Komisja będzie stosować;
 4. głęboko ubolewa nad faktem, że Komisja nie dotrzymała wyznaczonego przez Parlament terminu wypełnienia jej zobowiązań wynikających z Rozporządzenia, wyznaczonego na 1 czerwca 2021 r., w tym w odniesieniu do opracowania wytycznych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 23 czerwca 2021 r. przewodniczący Parlamentu wezwał Komisję do podjęcia działań na podstawie art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu wypełnienia jej zobowiązań i zapewnienia pełnego i natychmiastowego stosowania Rozporządzenia;
 5. uważa, że Komisja nie wykorzystała efektywnie czasu od wejścia w życie Rozporządzenia; wzywa Komisję, aby nie dopuściła do dalszych opóźnień w stosowaniu Rozporządzenia i aby w trybie pilnym zbadała dokładnie wszelkie ewentualne naruszenia zasad praworządności w państwach członkowskich, które w sposób wystarczająco bezpośredni wpływają na należyte zarządzanie finansami Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii bądź stwarzają poważne ryzyko wystąpienia takiej sytuacji; przypomina, że sytuacja w niektórych państwach członkowskich już teraz uzasadnia podjęcie natychmiastowych działań na mocy art. 6 ust. 1 Rozporządzenia polegających na przesłaniu pisemnego powiadomienia tym państwom członkowskim i poinformowaniu o tym Parlamentu;
 6. przypomina, że w wytycznych politycznych Komisji na lata 2019–2024 stwierdzono, iż „nie może być kompromisów jeśli chodzi o obronę naszych podstawowych wartości” oraz że zostanie zapewnione wykorzystanie pełnego unijnego zestawu narzędzi na szczeblu europejskim; przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 3 TUE i art. 245 TFUE Komisja „jest całkowicie niezależna”, a jej członkowie „nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od żadnego rządu”; ponadto przypomina, że zgodnie z art. 17 ust. 8 TUE Komisja ponosi „odpowiedzialność przed Parlamentem Europejskim”;

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

7. zwraca się do Komisji, aby co najmniej dwa razy w roku regularnie i proaktywnie informowała Parlament o nowych i toczących się sprawach i by jak najszybciej przekazała informacje o pierwszych sprawach;

8. zobowiązuje się do ścisłej kontroli wdrażania Rozporządzenia w przypadku pojawienia się obaw dotyczących potencjalnych naruszeń zasad praworządności w państwach członkowskich, które wchodzą w zakres jego stosowania; dąży do organizacji regularnych sesji w celu monitorowania wdrażania Rozporządzenia w komisjach przedmiotowo właściwych pod kierownictwem sprawozdawców; wzywa Komisję do terminowego reagowania na kontrole prowadzone przez komisje przedmiotowo właściwe poprzez dostarczanie dokładnych informacji;

Naruszenia zasad praworządności

9. podkreśla, że Rozporządzenie ma zastosowanie zarówno do indywidualnych naruszeń zasad praworządności, jak i do „systemowych” naruszeń, które są powszechne lub wynikają z powtarzających się praktyk lub zaniedbań ze strony organów publicznych, lub z ogólnych środków przyjętych przez takie organy;

10. wzywa Komisję do wyjaśnienia w wytycznych, że naruszenia praworządności w państwie członkowskim wynikające z decyzji lub wydarzeń, które miały miejsce przed 1 stycznia 2021 r., wchodzą w zakres rozporządzenia dopóty, dopóki ich skutki trwają;

11. zwraca szczególną uwagę na wykaz orientacyjnych naruszeń zasad państwa prawnego określony w art. 3 Rozporządzenia; wzywa Komisję do zbadania potencjalnych przypadków naruszeń zawartych w tym wykazie w państwach członkowskich, zwracając jednocześnie uwagę, że istotne mogą być również inne praktyki lub zaniedbania ze strony organów publicznych; zauważa, że w sprawozdaniu Komisji na temat praworządności za 2020 r. wspomniano o przesłankach naruszeń w kilku państwach członkowskich, które mogą stanowić podstawę do zastosowania Rozporządzenia;

12. zwraca uwagę, że typy działań państw członkowskich uzasadniające zastosowanie systemu warunkowości, o których mowa w art. 4 Rozporządzenia, nie wykluczają potencjalnego znaczenia innych sytuacji lub działań organów, które mają znaczenie dla należytego zarządzania finansami budżetu Unii lub ochrony interesów finansowych Unii;

13. podkreśla znaczenie współpracy między instytucjami UE, państwami członkowskimi, Europejskim Urzędem ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuraturą Europejską (EPPO); przypomina, że nieskuteczna lub nieterminowa współpraca z EPPO i OLAF może stanowić podstawę do podjęcia działań na mocy Rozporządzenia; podkreśla, że w przypadku EPPO skuteczna i terminowa współpraca wiąże się nie tylko z obowiązkiem organów krajowych do aktywnego wspierania prowadzonych przez EPPO postępowań przygotowawczych i spraw karnych, ale także z obowiązkiem zapewnienia przez rząd krajowy terminowego i bezstronnego powoływania prokuratorów europejskich i delegowanych; jest również zdania, że systematyczny brak działań następczych w związku z zaleceniami OLAF może stanowić zaniedbanie zgodnie z Rozporządzeniem;

14. przypomina, że identyfikacja naruszeń zasad praworządności wymaga obiektywnej, bezstronnej, sprawiedliwej i dogłębnej oceny jakościowej ze strony Komisji, która powinna uwzględniać stosowne informacje z dostępnych źródeł i od uznanych instytucji, w tym wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz istotnych sądów krajowych i międzynarodowych, takich jak Europejski Trybunał Praw Człowieka, sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, roczne sprawozdanie Komisji na temat praworządności oraz unijną tablicę wyników wymiaru sprawiedliwości, sprawozdania OLAF i EPPO, w stosownych przypadkach, oraz wnioski i zalecenia odpowiednich międzynarodowych organizacji i sieci, w tym organów Rady Europy, takich jak Grupa Państw przeciwko Korupcji (GRECO) i Komisja Wenecka, w szczególności jej listę kontrolną dotyczącą praworządności, a także europejskiej sieci sądów najwyższych oraz Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa; wzywa Komisję do przedstawienia informacji na temat tego, w jaki sposób będzie gromadzić, analizować i oceniać te informacje podczas opracowywania spraw;

15. uważa w szczególności, że roczne sprawozdanie Komisji na temat praworządności, stanowiące obiektywną, bezstronną, sprawiedliwą i jakościową ocenę naruszeń zasad praworządności, jest kluczowym źródłem informacji do celów oceny Komisji na mocy Rozporządzenia; wzywa Komisję, aby w rocznym sprawozdaniu na temat praworządności zawarła specjalny rozdział zawierający analizę przypadków, w których naruszenia praworządności w danym państwie

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

członkowskim mogłyby wpływać lub stwarzać poważne ryzyko wpływu – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansami w budżecie Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii, a także do wyjaśnienia w wytycznych, w jaki sposób sprawozdanie roczne będzie systematycznie wykorzystywane do celów oceny Komisji na mocy Rozporządzenia;

16. wzywa Komisję do ustanowienia jasnego, precyzyjnego i przyjaznego dla użytkownika systemu składania skarg oraz do określenia terminów odpowiedzi Komisji na skargi; podkreśla, że społeczeństwo obywatelskie, w tym niezależne organizacje pozarządowe i obywatele, a także oparte na faktach dziennikarstwo śledcze i media, odgrywają wiodącą rolę w identyfikowaniu potencjalnych naruszeń praworządności na szczeblu lokalnym i krajowym i w związku z tym powinny być zaangażowane w ich zgłaszanie; przypomina o potrzebie stosowania Rozporządzenia w sposób zapewniający ochronę osób zgłaszających naruszenia prawa Unii, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie (UE) 2019/1937⁽⁷⁾;

17. przypomina, że środki przewidziane w Rozporządzeniu podejmuje się w przypadku, gdy naruszenia zasad praworządności w państwie członkowskim wpływają lub stwarzają poważne ryzyko wpływu – w sposób wystarczająco bezpośredni – na należyte zarządzanie finansowe budżetem Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii; podkreśla, że oznacza to kompleksowe, proaktywne i oparte na analizie ryzyka podejście ze strony Komisji, aby chronić wydatki Unii jeszcze przed dokonaniem rzeczywistych płatności;

18. przypomina, że zakres stosowania Rozporządzenia obejmuje działalność wszystkich podmiotów rządowych, w tym organizacji państw członkowskich ustanowionych jako podmiot prawa publicznego lub podmiot prawa prywatnego, któremu powierzono realizację misji publicznej, zgodnie z rozporządzeniem finansowym; zwraca uwagę, że wszelkie zmiany w sposobie zarządzania podmiotem, któremu powierzono realizację misji publicznej w państwie członkowskim, nie mogą zwalniać takiego podmiotu z obowiązku przestrzegania Rozporządzenia;

Ochrona budżetu Unii

19. podkreśla wyraźny związek między poszanowaniem praworządności a skutecznym wykonywaniem budżetu Unii zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami: oszczędności, efektywności i skuteczności, jak określono w rozporządzeniu finansowym; przypomina, że zgodnie z art. 5 Rozporządzenia „Komisja sprawdza, czy mające zastosowanie przepisy są przestrzegane, i w razie potrzeby podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu ochrony budżetu Unii”;

20. przypomina, że Rozporządzenie zawiera jasną definicję praworządności, którą należy rozumieć z uwzględnieniem innych wartości i zasad Unii, w tym praw podstawowych i niedyskryminacji; jest zdania, że ciągłe naruszenia demokracji i praw podstawowych, w tym popierana przez państwo dyskryminacja mniejszości i ataki na wolność mediów oraz wolność zgromadzania się i zrzeszania się, mają wpływ na projekty, które państwa członkowskie decydują się finansować ze środków unijnych, i w związku z tym mogą mieć wystarczająco bezpośredni wpływ na ochronę interesów finansowych Unii; wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii w swoich wytycznych;

21. przypomina, że środki przewidziane w Rozporządzeniu są konieczne w szczególności – lecz nie tylko – w przypadkach, gdy inne procedury określone w rozporządzeniu finansowym, rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów oraz w innych przepisach sektorowych nie pozwoliłyby na skuteczniejszą ochronę budżetu Unii; podkreśla, że nie oznacza to, iż Rozporządzenie należy traktować jako ostateczność, lecz że Komisja może korzystać z szerokiego wachlarza procedur w celu ochrony interesów finansowych Unii, w tym Rozporządzenia, wybieranych indywidualnie dla każdego przypadku i w razie potrzeby stosowanych równolegle, w zależności od ich efektywności i skuteczności; wzywa Komisję do określenia sposobu działania oraz standardów proceduralnych i technicznych, które będzie stosować przy wyborze instrumentów;

22. zwraca uwagę, że Rozporządzenie obejmuje wszystkie fundusze unijne i ma zastosowanie do naruszeń „systemowych”, a także do przypadków poważnego ryzyka dla należytego zarządzania finansami w ramach budżetu Unii lub ochrony interesów finansowych Unii, którym może być trudno zaradzić za pomocą innych procedur unijnych, które mają zastosowanie wyłącznie do konkretnych programów wydatkowania i odnoszą się do już zaistniałych skutków dla budżetu; podkreśla, że Rozporządzenie jest jedynym aktem prawnym UE łączącym poszanowanie praworządności z budżetem UE; uważa w związku z tym, że jego wyjątkowe przepisy powinny być w pełni stosowane, aby zapewnić uzupełniającą ochronę praworządności oprócz finansów UE;

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

23. podkreśla, że naruszenia „systemowe”, na przykład naruszenia mające wpływ na funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, niezawisłość sędziów i sądownictwa lub neutralność organów publicznych, lub właściwe funkcjonowanie podmiotów upoważnionych do zapobiegania korupcji, nadużyciom finansowym, uchylaniu się od opodatkowania i konfliktom interesów oraz ich zwalczania, lub naruszenia zasady nieobniżania poziomu ochrony⁽⁸⁾, mają na ogół wystarczająco bezpośredni wpływ na właściwe zarządzanie funduszami unijnymi, ich wydatkowanie i monitorowanie; wzywa Komisję do wyjaśnienia kryteriów określania środków w przypadku naruszeń systemowych;

Przyjmowanie środków

24. przypomina, że art. 6 i 7 Rozporządzenia określają wszystkie etapy i dokładny harmonogram przyjmowania i uchylania środków na mocy Rozporządzenia; podkreśla, że procedura przyjmowania i uchylania środków jest prowadzona z poszanowaniem zasad obiektywności, niedyskryminacji i równego traktowania państw członkowskich oraz z zastosowaniem bezstronnego podejścia opartego na dowodach;

25. zwraca uwagę, że art. 6 ust. 4 Rozporządzenia przewiduje możliwość zwrócenia się przez Komisję o dodatkowe informacje w celu przeprowadzenia oceny zarówno przed przesłaniem pisemnego powiadomienia, jak i po jego przesłaniu; podkreśla, że składanie takich wniosków przed pisemnym powiadomieniem powinno mieć charakter wyjątkowy i jednorazowy, tak aby nie zakłócać dokładnego harmonogramu przyjmowania środków przewidzianych w Rozporządzeniu;

26. przypomina, że Rada jest zobowiązana do podjęcia działań w odpowiedzi na każdy wniosek Komisji dotyczący przyjęcia odpowiednich środków na mocy Rozporządzenia w terminie jednego miesiąca, który w wyjątkowych okolicznościach może zostać przedłużony o maksymalnie dwa dodatkowe miesiące; uważa, że Komisja powinna zapewnić pełne przestrzeganie tych terminów w celu podjęcia decyzji w odpowiednim czasie; wzywa Komisję do przedstawienia informacji na temat sposobu, w jaki zamierza zapewnić zharmonizowane podejście i spójne stosowanie warunkowości budżetowej we wszystkich dyrekcjach generalnych;

27. uważa, że przejrzystość ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia zaufania państw członkowskich i obywateli do mechanizmu warunkowości; podkreśla, że ocena indywidualnych i systemowych naruszeń zasad praworządności wymaga bezstronnego, sprawiedliwego i obiektywnego traktowania państw członkowskich, w tym prowadzenia bezstronnych dochodzeń opartych na dowodach; zwraca uwagę, że w związku z tym każdy etap procedury przewidzianej w rozporządzeniu powinien być realizowany w sposób w pełni przejrzysty; wzywa Komisję do opracowania przepisów i zasad przejrzystości, które będzie stosowała przy uruchamianiu mechanizmu warunkowości;

28. przypomina, że środki podejmowane na mocy Rozporządzenia powinny być proporcjonalne do rzeczywistego lub potencjalnego wpływu na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu Unii lub na interesy finansowe Unii, z uwzględnieniem charakteru, czasu trwania, wagi i zakresu naruszeń zasad praworządności; uważa, że ogólnie skala tego wpływu będzie odzwierciedlać wagę naruszeń;

Ochrona odbiorców końcowych i beneficjentów

29. przypomina, że zgodnie z Rozporządzeniem niezwykle istotne jest zapewnienie odpowiedniej ochrony uzasadnionych interesów odbiorców końcowych i beneficjentów;

30. przypomina, że o ile decyzja o przyjęciu środków nie stanowi inaczej, nałożenie odpowiednich środków na mocy Rozporządzenia nie wpływa na zobowiązania państw członkowskich wobec uzasadnionych odbiorców końcowych lub beneficjentów, w tym na obowiązek dokonywania płatności;

31. podkreśla, że w takich przypadkach jak poważna korupcja, nepotyzm, oszustwa systemowe, bezprawne powiązania z partiami politycznymi i konflikty interesów, a w szczególności w przypadkach wykrytych w ramach systemu wczesnego wykrywania i wykluczania (EDES) ustanowionego w rozporządzeniu finansowym lub będących przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez OLAF lub EPPO, Komisja powinna dokładnie ocenić w poszczególnych przypadkach, czy płatności na rzecz odbiorców końcowych i beneficjentów powinny być kontynuowane;

32. wzywa Komisję do wdrożenia art. 5 ust. 4 Rozporządzenia i do szybkiego utworzenia strony internetowej lub portalu internetowego zawierającego informacje i wytyczne dla odbiorców końcowych lub beneficjentów oraz odpowiednie narzędzia umożliwiające im informowanie Komisji o wszelkich naruszeniach prawnego obowiązku kontynuowania płatności po przyjęciu środków przewidzianych w Rozporządzeniu, takie jak prosty, łatwy w użyciu i przejrzysty formularz skargi; wzywa Komisję, by wyjaśniła, w jaki sposób wdroży skuteczny i wydajny mechanizm rozpatrywania skarg dla wnioskodawców, odbiorców i beneficjentów;

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 20 kwietnia 2021 r., *Republika przeciwko Il-Prim Ministru*, C-896/19, ECLI:EU:C:2021:311, pkt 59–64.

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

33. podkreśla, że w kontekście zarządzania dzielonego nie można uznać, że środki przewidziane w Rozporządzeniu wpływają na dostępność finansowania na płatności z tytułu uzasadnionych roszczeń beneficjentów; przypomina również, że państwa członkowskie, których dotyczą te środki, muszą regularnie składać Komisji sprawozdania na temat wywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec odbiorców końcowych lub beneficjentów;

34. wzywa Komisję do przeanalizowania wszystkich dostępnych informacji, w tym za pośrednictwem cyfrowych narzędzi śledzenia, i do dołożenia wszelkich starań, aby wszelkie kwoty zgodnie z prawem należne od podmiotów rządowych lub państw członkowskich były faktycznie wypłacane odbiorcom końcowym lub beneficjentom, co może pociągać za sobą dokonanie korekt finansowych poprzez zmniejszenie wsparcia Unii na rzecz programów zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami sektorowymi i finansowymi;

35. zwraca się do Komisji o uwzględnienie sugestii Parlamentu w ostatecznej wersji wytycznych;

o

o o

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
